

Sygn. akt II CSK 557/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa K. A.

przeciwko J. K.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 stycznia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 25 stycznia 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanej J.K. od wyroku Sądu Okręgowego należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca powołała się na pierwszą i czwartą przyczynę kasacyjną, ale nie sprostowała winności ich wykazania. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy przy okazji rozpoznania skargi kasacyjnej przyczyni się do rozwoju prawa i jurysprudencji i będzie miało znaczenie nie tylko dla tej konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Skarżący powinien sformułować to zagadnienie, przedstawić pogłębiony wywód prawny uzasadniający zgłoszone wątpliwości oraz wykazujący nie tylko zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu jego rozstrzygnięcia, ale także wadliwość rozwiązania postawionego problemu przez Sąd drugiej instancji. Wymogów tych wniosek nie spełnia. Były mąż powódki będący jej dłużnikiem z tytułu zasądzonych i nie

uiszczonych kosztów utrzymania rodziny darował jedyny wartościowy przedmiot majątkowy - udział w lokalu mieszkalnym na rzecz pozwanej będącej jego siostrą. Czynność tę Sąd uznał za bezskuteczną wobec wierzycielki. Wskazane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej zagadnienie dotyczące tego, czy i w jaki sposób w sprawie ze skargi pauliańskiej powód musi wykazać fakt rzeczywistego pokrzywdzenia zaskarżoną czynnością prawną zostały już rozstrzygnięte w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz nauce prawa cywilnego, nie stanowią więc istotnego zagadnienia prawnego w przedstawionym wyżej rozumieniu (por. przykładowo wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2012 r., II CSK 548/11, Biul. SN 2012, nr 7, s. 13 i z dnia 20 października 2011 r., IV CSK 39/11, OSNC-ZD 2012, nr 4, poz. 90).

Powołanie się na oczywistą zasadność skargi obligowało skarżącą do wykazania kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widocznego przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i bez wnikania w szczegóły sprawy. Przesłanka ta występuje w sytuacji ewidentnego naruszenia prawa, którego stwierdzenie nie wymaga dokonywania pogłębionej analizy i studiowania akt sprawy, czego skarżąca nie wykazała (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, nie publ., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ., z dnia 21 maja 2008 r., nie publ., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.). W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazano motyw oddalenia wniosków dowodowych pozwanej. W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego należnych powódce, reprezentowanej przez pełnomocnika z urzędu, który złożył odpowiedź na skargę kasacyjną znajduje oparcie w art. 98, 99 i 122 k.p.c. w zw. z § 4 ust. 1 i 3, § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, Dz.U. z 2016 r., poz. 1715 (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2015 r., III CZP 90/15, SNC 2017/1/3).